

## ע"פ 15037/07 - דוד דבוס, עמי דבוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

על פ"ג 16-07-15037 דבוס ואח' נ' מדינת ישראל	לפני: כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד כב' השופת זהבה בוסטן כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
1. דוד דבוס	המערערים
2. עמי דבוס	נגד מדינת ישראל

### פסק דין

1. המערערים, אב (מערער 1) ובנו (מערער 2), הורשו לאחר שמיית ראיות בת.פ. 20567-09-13 (בימ"ש השלום ברמלה) בעבורות של הפרעה לשוטרים במילוי תפקידם ובשימוש בכוח כדי למנוע את מעצרו של מערער 2.

מערער 1 זוכה מעבירות האזומים שיוחסה לו.

כל אחד מהמערעריםណון ל-4 חודשים מסר על תנאי שלא יעבור תוך שנתיים מיום גזר הדין עבירה כלפי שוטרים ולקנס של 1,500 ל"נ.

הערעור מכון כלפי הרשות המערערים.

2. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 23.5.12 בשעה 09:09 או בסמוך לכך, הגיע השוטר יגאל ר' (להלן: "השוטר ר'") למקום האירוע כדי לאבטח כריתת עצים לפי רישיון שניתן. מערער 1, שהיה באותו מקום, התנגד לביצוע האמור ואמר לשוטר ר' "יהיו פה גופות, לא תוציאו את הדקלים, אני שתלתי אותם".

בהתאריך המתויר, הגיעו למקום השוטרים יגאל אהרון ואלי שלו (להלן: "השוטר יגאל" ו"השוטר שלו") ששוחחו עם המערער 1 וכעבור מספר דקות הוא שוכנע, אישר את הכריתה והטרקטור החל את עבודתו.

מיד ובסמוך הגיע למקום בриזה מערער 2, עמד מול הטרקטור וסרב לתת לו להמשיך בעבודתו, תוך שהוא צועק ומגדף. השוטר יגאל ניגש למערער 2 והודיע לו שהוא עצור. בתגובה למעצר, החל מערער 2 להתנגד למעצרו בעוצמה והניף

עמוד 1

את ידו כר שהפליל את משקפיו של השוטר יוגב. מערער 2 המשיך להתנגד גם כאשר השוטר יוגב ניסה לאזוק אותו. לבסוף, כאשר הוא נازוק, הוא סירב להיכנס לנידית, ולאחר שכביר הוכנס לנידית, המשיך לצעוק, פתח את דלת הנידית ויצא ממנה כאשר הוא נازוק.

במקביל לכך, כאשר מערער 1 ראה את שעשה מערער 2, הוא החל לתקראב לעבר הטרקטור בצעקות, כאשר השוטר רץ מזרהו אותו שם ימשיך בפעולתו הוא יעכבותו. מערער 1 התעלם מדבריו השוטר רץ וכשהשוטר הודיע לו שהוא מעוכב, תקף מערער 1 את השוטר רץ וגרם לחבלה בכך ידו. בהמשך למתחאה, הודיע השוטר רץ למערער 1 שהוא עצור ובתגובהה, הפיל עצמו מערער 1 לקרקע, סרב למעצרו וסרב להיכנס לנידית.

.3 המערערים כפרו בעובדות כתוב האישום.

מערער 1 טען כי הוא לא התנגד ולא איים, אלא ביקש שתוצג בפניו אסמכתא לcritique העצים, שלא הוצאה, ולאחר שראה אותה, הסכים לcritiqueה.

לדבריו הוא לא הפיל את עצמו אלא הופל על ידי השוטרים.

מערער 2 טען כי כשהגיע למקום ראה שוטרים שמתיחסים בגסות וברינויו לאביו. הוא אמן נעמד מול הטרקטור, אך זאת בשעה שהטרקטור לא פועל. לא הוציא בפניו שום צו ולכן לא הפריע לשוטרים במילוי תפקידיהם כדין. לדבריו הוא הותקף קשות בידי השוטרים.

.4 בפני בימ"ש קמא העידו מטעם המאשימה השוטרים רץ, יוגב ושלו, שהתלווה לשוטר יוגב, המתנדב קור, שבאטח את critique העצים, והמפרק מטעם המועצה המקומית, איגור רוזמן.

מטעם המערערים העידו המערערים, הוגשו הודעותיהם והוגש דיסק שועלו היה אמר ליה להיות מוסרט חלק מהאירוע אך בימ"ש קמא לא יכול היה לצפות בו אלא שמע את הקלטת האודיו בלבד.

**הכרעת הדין של בימ"ש קמא**

.1 בימ"ש קמא האמין לעדויות השוטרים, לא מצא בהן סתיות מהותיות, ייחס את נקודות השוני בין גרסאותיהם לחלוף הזמן מאז האירוע ודחה את טענות מערער 1 של שוטר רץ יש עניין אישי נגדו, שלא הוכחה.

.2 בימ"ש קמא דחה את טענת המערערים שהצוו לא הוציא בהםם וקבע שלא הייתה חובה להציג אותו שכן בהליך משפטו, לו היו צד, ניתן פס"ד לפיו לא היה להם כל מעמד בהםليس עניין אישי נגדו, ולא הייתה להם זכות להתנגד להן. הצד ניתן בנסיבות מערער 1, שהיא מיוצגת ע"י עו"ד, ולפי המוסכם ביניהם למועצה נדחה ביצועו עד 1/7/11.

כך גם המועצה לא הייתה חייבת להציג בפני המערערים את רישיון העתקת העצים שכן מדובר בהליך בינה למשרד החקלאות.

בימ"ש קמא קבע שגם מערער 2 היה מודע להליך שנוהל, לא היה לו מעמד בשטח, הוא התעורר בריב לא לו והתנגד להוראות השוטרים רץ ושלו, שהיעדו שהציגו את הצעו בפני המערערים ויתר השוטרים העידו שראו את הצעו בשטח.

המערערים ידעו שהמועצה מעוניינת לבצע עבודות בכיכר ולבקוור את העצים ולפי עדות המפקח אינור מועד עיקירתם תואם עם מערער 1 חדש מראש.

גרסת המשאימה בעניין זה נתמכת בדברי מערער 1 שראה את השוטר מחזיק "חומר" בידו אך חשב שמדובר בעיתון.

3. בימ"ש קמא דחה את טענת מערער 1 לפיה הייתה לו זכות להתנגד לפעולות שכן לא נטען ולא הוכח שבזמן האירוע המערערים טענו שהם מתנגדים רק לכריית העצים ולא להעתיקתם.

4. בימ"ש קמא דחה את טענת המערערים שהtagוננו התגוננו פסיבית בפני תקיפתם ע"י השוטרים. גם אם מערער 1 הופל ע"י השוטרים, כטענתו, הוכיח מעבר לספק סביר שהוא הפריע לשוטרים והשתמש בכוח כדי להכשיל את מעצחו.

5. בימ"ש קמא קבע שהדיסק לא מלמד על כל האירוע אלא מחזק את טענות השוטרים בכך שניתן לשמעו את המערערים ובני משפחותיהם מעיצמים את האירוע והייתה במקום התפרעות שקשה היה לרשן אותה.

6. בימ"ש קמא לא האמין למערער 2 שהתוון לראות אם יש צו שמתיר את העבודות ולא להפריע לטרקטור וSENZUK למקומות בגל המהומה, שכן ריצתו לכיוון הטרקטור, גם אם הוא עדין עמד, והעמידה בקרבתו כשהוא לקרה ביצוע העבודות, סיין אותו. כך סברו השוטרים SENZUK כדי לתפос אותו.

7. חיזוק למסקנה זו נמצא בימ"ש קמא בעדות מערער 1 לפיה הוא אינו יודע מאיפה בא מערער 2 ומדובר רץ לעבר הטרקטור.

umarur 2 נהג בעזהות מצח כשיצא מהニידת כשהוא עצור ואזוק וטענתו שרצה לראות מה קורה עם אביו לא הצדיקה את התנהגותו.

8. בימ"ש קמא דחה את טענת מערער 2 לפיה מעצרו היה לא חוקי בגל שלא הפעלה לפני סמכות העיכוב וקבע כי בנסיבות העניין, כשהוא רץ לכיוון הטרקטור באופן שישין אותו, השוטר היה רשאי לעצור אותו.

.8. בימ"ש קמא דחה את טענת המערערים לאכיפה בררנית בכרך שבנו של מערער 1 ואחיו של מערער 2 מור, לא הוועמד לדין שכן גם אם חלק מהשוטרים העידו שגם הוא התקרוב לטרקטור לא הובאו כל ראיות בעניין נסיבות התקרכובתו והדבר לא מצדיק את ביטול כתוב האישום נגד המערערם.

### **nimoki ha-ururov (umarur 1)**

.1. עיכובו ומעצרו של מערער 1 בוצעו שלא כדין ولكن הוא היה רשאי להפעיל כוח סביר ומידתי לאחר שננקטה אלימות כלפי והוא נחבל, כפי שנראה בסרטון.

.2. גם אם מערער 1 התנהג באופן אימפרטיבי לאחר שבנו, מערער 2, נעצר לא הייתה לו כל מחשבה פלילית, דבר שהוכח בהציגת הסרטון ביוזמתו, בשיתוף הפעולה עם חוקריו ובתלונתו במח"ש.

.3. המאשימה נהגה כלפי מערער 1 באכיפה בררנית בכרך שהתנהגותו הייתה מינורית לעומת התנהגותו של בנו מור, שנשכב מתחת לטרקטור, ולא הוועמד לדין.

### **nimoki ha-ururov (umarur 2)**

.1. מערער 2 לא הפריע לעבודתו של הטרקטור, שלא עבד כשהumarur 2 הגיע למקום. גם אם עבד, הוא לא הפריע לשוטרים. בטרקטור לא נ Heg שוטר ומערער 2 לא ידע שבזירה נמצאים שוטרים שבאו ללוות את הוצאות שעיקר את העצים.

.2. מעצרו של מערער 2 היה לא חוקי וכן קמה לו זכות להתנגד. הוא התנגד באופן פסיבי ולא השתמש בכוח או איום כדי למנוע את מעצרו.

השוטרים לא הראו למערער 2 את המצו. השוטר יוגב הודיע לו מיד שהוא עוצר מבלתי שביצע הליך של עיכוב, מבלתי להזדהות ומבלתי להסביר לו את סיבת המעצר.

.3. מדדיות השוטרים והמפקח עליה שהתנהגותו של מור הייתה זהה להתנהגותו של מערער 2 אך הוא לא הוועמד לדין.

### **תגבות המשיבה**

.1. המערערם חולקים על ממצאי בימ"ש קמא, שמ מבוססים על מהימנות השוטרים וחוסר האמון לumarurim.

- .2. היה צו שיפוטי, ת/2, שהורה למערערים לסלק את ידם מהשתח, הם התנגדו וכל עוד הם הפריעו למימוש הצו, מעצרם היה חוקי.
- .3. המערערים רצוי לכיוון הטרקטור והפריעו בעבודתו. בנסיבות אלה לא נדרש לעכברם לפני מעצרם.
- .4. חלקו של האח מור לא היה ברור וכן הוחלט שלא להגיש נגדו כתב אישום.

### דין והכרעה

- .1. עיון בהכרעת דין של בימ"ש קמא נושא הערעור מעלה הקשור לעובדות שנקבעו ע"י בימ"ש קמא הרי הן מבוססות על תיאור האירועים כפי שתוארו בעדויות השוטרים והמתנדב קור, כפי שנתמכה בדוחות הפעולה של השוטרים ת/3 - ת/5 ובהודעתו של קור ת/1, שנכתבו סמוך לאירוע, ועל חוסר אמון נתן בימ"ש קמא בדבריהם של המערערים.
- .2. אף אנו, כמו בימ"ש קמא, לא מצאנו סתיירות מהותית בין דברי השוטרים וקור לבין עצםם או בין הכתוב במסמכים הנ"ל לעדויותיהם המצדיקות את התערבות ערכאת הערעור בקביעות העובדות של בימ"ש קמא.
- הסביר לנו בימ"ש קמא בסעיף א' בפרק "דין והכרעה" בעמ' 9 למעלה להכרעת הדין באשר לשינויים הלא מהותיים בין הדברים שמסרו השוטרים בעדויותיהם לדברים שנכתבו סמוך לאחר האירוע מקובל علينا לאור תפקידי השוטרים כשוטרי סיור וקהילה, שנacho במקום על מנת להבטיח את העתקת העצים.
- .3. השוטרים יוגב ורץ לא העצמו את חלקם של המערערים ואת התנהוגותם האלימה פיזית ומילולית כלפים וכן גם הקצין שלו, המתנדב קור ואיש המועצה איגור רוזמן, כלפים לא נטענו טענות לשימוש בכוח ע"י המערערים.
- .4. אנו רואים עין בעין עם בימ"ש קמא את דחית טענת המערערים בכל הקשור לאו הצגת הצו או הרשות ת/2, שכן לא רק עפ"י דברי השוטרים אלא גם עפ"י דברי המתנדב קור ונציג המועצה וגם עפ"י עדותם של מערער 1, הצו, שהיה במקום האירוע, הוצג בפני המערערים.
- פסה"ד שניתן בסוף ההליך המשפטי בת"א 325-01-11 ב biome"ש השלום בפתח תקופה (ת/10) קבע שאין למערערים כל זכות קניינית בשטח שבו היו העצים וכן לא הייתה להם כל זכות להתנגד לכריתתם, גם אם לא לצורך העתקתם בלבד.

גם אם מעורר 2 לא היה צד ישיר להליך המשפטי הנ"ל, כפי שהוא אביו, מעורר 1, הוא הודה שידע על ההליך ותוצאותו ולא הוכח כי הייתה לו זכות קניינית באותו שטח שבו היה האירוע.

5. קביעתו של בימ"ש קמא שדחה את טענת המעוררים באשר להתנגדות פסיבית בלבד להתנהגותם הלא חוקית והאלימה של השוטרים יוגב ורץ כלפיהם היא קביעה עובדתית שמסתמכת על דבריהם של השוטרים בהם נתן אמון ועל חוסר האמון שייחס לדברי המעוררים, שגימדו את האליםות שבמעשיהם והעצימו את התנהגות השוטרים כלפיهم, לאחר שניסו לעזרו את עבודת הטרקטור.

6. אין בנזקים שנגרמו למעורר 1, כפי שתוארו בתעודה הרפואית נ/2, כדי לתמוך בגרסת המעוררים בכל הקשור להתנהגות האלימה של השוטרים ולగורם לחסור אמון בדרכיהם. כך גם המפקח רויzman אישר שראה את מעורר 1 על הרצפה, שכן השוטר רץ העיד שמעורר 1 הפיל את עצמו על הרצפה לאחר שהוא (השוטר רץ) אמר לו שהוא עצור.

השוטר יוגב העיד שראה את מעורר 1 שוכב על גבו על הכביש, כשהוא מטופל ע"י פרמדיק ומסרב לcoma (סוף עמ' 4 להכרעת הדיון).

גם הקצין שלו העיד שהשוטר רץ השכיב את מעורר 1 על הארץ ובחקירותו הנגדית אמר שאיןו יודע אם מעורר 1 השכיב את עצמו או הושכב על הארץ.

7. אנו דוחים את טענת ב"כ המעוררים לפיה השוטרים מיהרו לעזרו את המעורר 2 והוא עליהם לנוקוט ככליו תחילת בהליך של עיכוב ומשך התנגד כדין ובצדק למעצר לא חוקי.

התנהגותו האלימה של המעורר 2 כלפי השוטרים לאחר הגיעו למקום האירוע חייבה תגובה מיידית של השוטרים על מנת להרחיק אותו מהטרקטור ולמנוע את פגעת הטרקטור בו.

כך גם אם הטרקטור טרם החל בנסעה, כתענת המעוררים, שכן לפי דברי המתנדב קור, מעורר 2 הגיע למקום, נעמד מתחת לכף הטרקטור וסירב לזוז. השוטר רץ אמר שהטרקטור החל לעבוד ומעורר 2 קופץ לעברו בצעקות והיה קשה להשתלט עליו וכך גם העידו השוטר יוגב והקצין שלו.

גם מעורר 2 אמר בתלונה שהגיע למחר"ש, בנגד להודעתו ת/2, שרצ למקומות האירוע לאחר שהטרקטור התחל לעקור את העץ כדי לעזור את בעודתו עד שיראו לו את הצzo.

8. עדויות המעוררים בביבה"ש הן עדויות ייחודיות והם לא הביאו עדות את בני משפחתם שנכחו באירוע, לרבות את אשת מעורר 1 ואם מעורר 2 ואת בן המשפחה שצילם את הסרטון על מנת שייאמר באיזה שלב של האירוע צילם אותו ואת הסיבה לכך שלא ניתן לראות תМОנות אלא רק לשמוע את הקולות.

9. אנו דוחים את טענת המעוררים באשר לאכיפה בררנית בכל הקשור למור, אליו של מעורר 2 ובנו של

מערער 1, שלא הועמד לדין למורות שנותן מכת אגרוף לקצין שלו והתנהג באלימות, שכן לדבריו הקצין שלו, מор לא נשכב מתחת לטרקטור, כמו מערער 2, והוא לא היה האיום המרכזי באירוע (ראה עמ' 5 למטה להכרעת הדין).

ambil להקל בהתנהגו של האלימה של מור, כפי שתוארה ע"י השוטרים, לרבות ע"י הקצין שלו, לא ניתן לומר שאי הגשת כתוב אישום נגדו מהויה אכיפה בררנית, שמצדיקה את זכויות של המערערם.

.10. אננו דוחים את הערעור.

**ניתן היום, יט' אלול תשע"ז, 10 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והמערערם.**

**זהבה בוסטן, שופטת**      **שמעאל בורנשטיין, שופט**

**אברהם טל, נשיא**  
**אב"ג**